

Heti üzenet 2017 július 3

A Találkozás Sátorában

Sajnálatos módon (és ez sokunk szemei előtt nyilvánvaló) az Ekklezsia rendkívül rossz állapotban van. Olyanná lett mint a Kenyerek háza, csak épp kenyér nélkül.

Sokunk hívó élete van leszálló pályán, és számos ember olvassa úgy Isten Igéjét, hogy nem tud kijelentést nyerni belőle.

Ebben az aszályos időszakban kérnünk kell Istent hogy látogassa meg az Egyházat, ugyanakkor a mi személyes életünket. Kérnünk kell hogy a kenet újítson meg minket s tanítson a benső szobánkban Krisztussal való legbensőségebb kapcsolatunkon keresztül.

Szent Szellem nélkül egyszerűen életveszélyes "megcsinálni" a kereszténységünket. Ugyanakkor nem csak életveszélyes, de értelmétvesztett dolog is.

Szent Szellem jelenti ki számunkra a keresztet, és magyarázza el mit is jelent, mit is kell hogy jelentsen számunkra. Miután pedig ez megtörtént meg fogja kérdezni: Vállalod? Akarod átadni egész lényedet Nekem? Kijelentem számodra a Bárányt. Hogy lásd. Hogy becsüld. Hogy tiszteld. Hogy imádd. Hogy egész életed során Neki szolgálj. Kijelentem Számodra a Bárányt hogy naponta összetörj, utána pedig feltámadj. Kijelentem Őt úgy mint aki Élet és Feltámadás. Kijelentem számodra az Egyedül Élőt akit a mennyben folyton csak imádnak. Kijelentem a Szentet, az egyedül Méltót, az egyedüli realitást. Kijelentem számodra a Szeretetet.

És ha igent mondunk Szent Szellemnek, akkor Ő kézen fog bennünket, bevisz a Szentek Szentjébe, és más emberré formál.

Függetlenül attól hogy kint mi a helyzet, s otthonunk falain túl milyen világ zajlik.

Mivel a mennyben másról se fogunk beszélni, másról se fognak énekeink szólni egyes-egyedül a Jézusról a Megöletett Bárányról, ezért látnunk kell hogy a Bárány imádata tulajdonképpen nem egyéb, mint a menny atmoszférája, a menny életstílusa, melyet nekünk már itt a földön el kell sajátítanunk. Isten Báránya iránti tiszteletet, és hódolatot. Imádásunk jó illat Isten előtt. Ennek a fűszeres kenetolajnak az aromája kell hogy betöltse szívünket, otthonainkat, egész kommunikációnkat, ahogy a hétköznapiak során megnyilvánulunk a világban.

Az Örökkévaló szólt Mózesnek: „Vegyél jó minőségű illatszereket: 500 sékel folyékony mirhát, 250 sékel finom fahéjat, 250 sékel illatos nádat, és 500 sékel kassziát. A sékel a szent mérték szerinti legyen. Ezenkívül vegyél egy hin olívaolajat. Ezekből készítsd el a felkenetésre szolgáló szent olajat, az illatszerek-készítők mestersége szerint.

Ezzel kend föl a Találkozás Sátorát, a Szövetségládát, a szent kenyerek asztalát és annak minden eszközét, az arany mécstartót és annak minden eszközét, az arany illataldozati oltárt, az udvaron lévő égőaldozati oltárt és annak minden eszközét, a mosdómedencét és annak állványát. Így szenteld föl ezeket, hogy egészen szentek legyenek.(2Mózes 30:22-29 EFO ford.)

Két rendkívül fontos dolgot szeretnék kiemelni ebből az ígérésből.

Az első, hogy a Szent Szellem fűszerolaja semmihez sem hasonlítható. Nem közönséges, és igen magas ára van. Ma ezt az árat nem sékelben mérik, hanem az Úr Jézussal eltöltött minőségi idővel.

A másik hogy az életünkben mindennek meg kell szentelődnie. Elsődlegesen az Úrral való kapcsolatunk kell hogy a legfontosabb, és legszentebb legyen. Az írás elsőnek a Találkozás Sátorának szentségét említi, miután minden abból ered, és az foglal magába.

Előfordul, hogy az embereknek irreális elképzelései vannak a szentségről. Olyan emberi elgondolások, amiknek nem lehetséges megfelelni. Az igazság azonban hogy mindent a Szent Szellem olaja szentel meg. Ez a drága fűszer olaj pedig a Találkozás Sátorában van, ahol az Úr Jézust imádjuk. Isten nem dolgokat, nem bizonyos dolgokat kíván tőlünk, hanem szívünk egészét. Egész lényünket. Mert Krisztus a mi szentségünk (1Kor 1:30) Nem bizonyos dolgok, amiket ha megteszünk, akkor (gondolhatjuk) elérünk bármit is Istennél. Vagy a szentség bizonyos fokára

tudunk jutni. Mi nem karrieristák vagyunk úgymondd, hanem a Megöletett Bárány követői, imádói. A Találkozás sátorában hull ránk a menny atmoszférája, a Szent Szellem fűszerolaja. A helyen, ahol más emberré leszünk.

Tergulicza Eszter